

strege fra konservativ side, at bedriftssundhedstjenesten såvel som branchesikkerhedsrådene skal have en vejledende funktion og være en servicefunktion for de enkelte virksomheder i samarbejde med Arbejdstilsynet.

I Det Konservative Folkeparti ser vi med tilfredshed på, at man også husker den internationale dimension, at man har husket, at der er noget, der hedder danske virksomheders konkurrenceevne. Vi må have en erkendelse af, at det offentlige i Danmark ikke med bind for øjnene blot kan indføre tårnhøje ekstraordinære krav på tværs af gældende regler for vore konkurrenter. Vi skal med andre ord huske på, at vi kun kan få råd til et bedre arbejdsmiljø, hvis vi fortsat har en konkurrencedygtig industri og i det hele taget er bedre og mere effektive end vores konkurrenter.

En reel og vigtig ting, som vi også kan tilslutte os i Det Konservative Folkeparti, er, at alle virksomheder skal være med, når der aftales regler på arbejdsmiljøområdet. Skulle der være nogle, som slæber efter, er der to grunde til at gå ind og hjælpe til, nemlig dels hensynet til de enkelte på virksomheden, der kan være udsat for dårligt arbejdsmiljø, arbejdsskader, erhvervs sygdomme, dels hensynet til andre virksomheder, der opfylder kravene i hele arbejdsmiljølovgivningen og i det hele taget gør en god indsats for arbejdsmiljøet. Der skal altså med andre ord ikke konkurreres på bekostning af rygskader, høreskader m.v., og der kan være virksomheder, der skal tages med værktøj, når det gælder om at holde de gældende regler.

Når det er sagt, så lægger vi også megen vægt på, at Arbejdstilsynet udvikler en tilsynsprofil, der er tilpasset de nye opgaver inden for arbejdsmiljøområdet. Vi er tilfredse med, at Arbejdstilsynet i højere grad skal tage hensyn til den enkelte virksomheds og branches forudsætninger og ud fra disse tilføre et differentieret tilsyn. Det bør være slut med påbudspolitikken.

Arbejdstilsynet skal i langt højere grad set med konservative øjne være rådgivere og konsulenter for virksomhederne, når vi taler om rådgivning, vejledning og systematisk arbejdsmiljøarbejde. Vi er her ved et uhyre vigtigt element i arbejdsmiljøpolitikken, nemlig den individualisering og differentiering, der sker med hensyn til den enkelte virksomhed, i stedet for bureaukratisk på tværs af forskellige faktorer at beslutte, hvordan det skal være. Vi kan derfor også helt tilslutte os formuleringen i redegørelsen på side 7, hvor der tales om, at Arbejdstilsy-

net i højere grad skal tage udgangspunkt i at tilpasse sig virksomhedens egne forudsætninger.

En anden ting, som vi også føler er vigtig, og som vi gerne vil kommentere, er den evige bøn om regelsanering. Vi ved kun alt for godt, hvor nemt det er at bygge en lov oven over en anden lov, men af hensyn til den enkelte borgers retssikkerhed og af hensyn til den enkelte virksomheds mulighed for at orientere sig uden at bruge hele overskuddet på dyre jurister, må vi kræve større klarhed på området.

Arbejdsmiljøloven er en rammelov, som er udfyldt med et meget, meget stort antal skønsmæssigt prægede administrative bestemmelser, som det kan være uhyre svært at overskue. En regelsanering er derfor hårdt tiltrængt ud fra en retssikkerhedsmæssig betragtning og for at muliggøre en øget selvforvaltning i virksomhederne og organisationerne. Erhvervslivet har behov for større klarhed og forhåndsbesked fra Arbejdstilsynet, når der tales om store og dyre investeringer i virksomhederne. Vi har den holdning, at regelsættene i langt højere grad bør give organisationer og virksomheder mulighed og ansvar for selv at håndtere enkeltstående og større problemstillinger inden for arbejdsmiljøområdet. Løsninger bør kunne findes inden for de enkelte organisationer, brancher og virksomheder og ikke kun gennem regulering og myndighedskontrol. Derfor er vi fra konservativ side klar til at deltage, når vi taler om reduktion og forenkling af et uhyre kompliceret område.

Afslutningsvis vil vi godt med disse bemærkninger kvittere over for arbejdsministeren for en udmærket redegørelse.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Det, der fik mig til at bede om ordet, var hr. Bendt Bendtsens bemærkninger om bedriftssundhedstjenesten, hvor jeg i hvert fald kunne høre, at vi var enige om, at bedriftssundhedstjenesten først og fremmest skal have en servicefunktion og en rådgivende funktion. Det var jeg i øvrigt også inde på i min ordførertale.

Men det, der kunne være interessant at høre, var så hr. Bendt Bendtsens syn på bedriftssundhedstjenestens rettigheder. Er man i Det Konservative Folkeparti indstillet på at være med til f.eks. at give bedriftssundhedstjenesten ret til opsøgende arbejde?